

1383

C O D I C E S

1384

vorwerfen das von Gott geordnete Vorurtheil einer rechtmässigen Autorität der von ihm zum Taufen und Kundmachen seiner übernatürlichen Offenbarungen eingesetzten Kirche. Praejudicium igitur, quod contra Ecclesiae Rom. Catholicae legitimam autoritatem alunt Protestantes, per Capita, §§. et Quaestiones eo rerum nexus, ea judicii vi, animi moderatione, et ratiocinandi soliditate expenditur, ac refellitur, ut hic Tractatus praecedenti nulla in parte concedat. Res est Heraeo praecipue cum Libro Aug. Pfeifferi vernalculo, qui inscriptus Lutheranismus ante Lutherum prodierat a. 1679. 4. cuius Tituli adseratum quodam sensu nemo Catholicorum negaverit, quidam etiam argumentis ex Historia ecclesiastica probavere. Scriptor maxime recens, ad quem Noster appellat, est Joh. Dez e Soc. J. lucubrationibus polemicis notus, qui Argentinae a. 1712. vitae finem habuit. Dolendum sane est, et istud Heraei Scriptum, uti praecedens, e scribiis non emersisse, et illius extrema intercidisse; ut enim multi pari salutis studio ad Ecclesiam omnium christianarum matrem regressi sint, pauci ad istud summi momenti negotium acrius examen et maturius consilium adulterint.

DCXV.

R. 538 Codex chartaceus lat. Sec. XVIII. Folior. 58. 4. eleganter descriptus solida est quaedam, plana et erudita Veritatis Christianae

Demonstratio Autoris hebraice, graeceque docti, et in Antiquitate sacra et profana eleganter versati, de quo nihil mihi comperturn, nisi post Dan. Huetium, quem c. 6. adpellat, scripsisse. Nullus Scripto Titulus. In Capita XXVI. abit, quorum haec Lemmata. 1. Est Deus. Mala nostra et bona moderatur. Objectiones. 2. Observantiam Dei jundam esse existentiae. Religionem dari. 3. Vera Religio ingenio non comprehenditur. Nec voluntas Dei. 4. Ingenii vitiositas non est a Deo. Deus creavit hominem cum vera Religione. 5. Vitiositas ingenii veritatem obnubilat Religionis. 6. Moses in Religionis tradatione aliis preferendus. 7. Refertur ex Mose creatio hominis ad imaginem Dei, et explicatur, quid sit Imago. 8. Hominis corruptio. Quomodo corrumpi potuerit bona mente praeditus. 9. Integrum sanctum que Adami statum non naturae, sed Dei gratiae adscriendum esse. 10. Peccatum congenitum. Difficultates motae. 11. Per nos ipsos restitui non possumus. Quamvis etiam absolutam praestaremus obedientiam. 12. Promissio reparacionis. 13. Explicatur enucleatus promissio de semine Mulieris. 14. Tempus Messiae ad statum postbabylonicum Reipublicae Judaicae restitendum. 15. Scriptorum Christianorum fides. 16. Jesu Nazareni praecipuae actiones, ex quibus patet eum esse Messiam. Foedus renovatum. 17. Mors Jesu, qualiter consideranda. 18. Viae, per quas beneficiorum Messiae certiores

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 11535

1385

POLEMICI.

1386

res reddimur. 19. *Explicatur uberioris ratio Mediorum.* 20. *Objecatio contra restorationem generis nostri ex paucitate Bonorum.* 21. *Allia Objecatio contra generis nostri redemptionem ex multitudine poenarum nostrarum.* 22. *Tertia Objecatio ex obligatione nostra ad Legem.* 23. *Oeconomia nostrae Reparationis.* 24. *Finis Reparationis nostrae.* 25. *Modus primus deprehendendi, quae sit Religio vera, et in Christiana Religione qui sunt veri.* 26. *Dedudio superioris Capitis.* Caput I. incipit: *Liceat mihi de Religione tractatuero communem omnium hominum prolepsin de Mensis cuiuspiam nostra sive bona, sive mala moderantis existentia hic praestruere, Legor Threskeuta (Religioni addicte) Πάντες ἀνθρώποι περὶ Θεῶν ἔχοσι ὑποληψίαν.* Omnes homines de diis habent presumptionem. Aristot. L. I. de Coelo c. 3. Porro omnium consensus naturae vox est. &c. Non placet adpellatio τὸς Θεοτοκεῖτος, quam alio etiam loco repeatit, ut enim Θεοτοκος, Θεοτοκεῖα in Epist. Jacobi c. 1. et alibi generaliter accipiatur, saepe tamen Religionem superstitionem notat. Ad Ecclesiam Rom. Catholicam totam disputationem tandem deduci liquet vel ex his C. ult. verbis: *Eos non esse veros Christianos, qui a die, qua dictum est: Supra petram aedificabo ecclesiam meam, opinantur dejetam fuisse et evergam Ecclesiam, — qui civitatem supra montem positam abscondi potuisse affirmant &c.* non tamen per-

duci ad omnia, quae de hac Ecclesia Orthodoxi adfirmamus.

DCXVI.

Codex partim chartaceus, partim membraneus Sec. XIV. Folior. 203. manu diversa, currente, difficiili exaratus, rubricis notatus, nec parum situ passus Adversaria quaedam Theologica complectitur, et I. Collirium (Collyrium) presens diuiditur in 6. partes principales quarum prima continet 65. hereses sive errores. Initum ejus est: *Primus enim est illorum, qui dicunt, quod ecclesia catholica solum est clericorum et non laycorum. &c.* Accedit ubique aut brevis ratio in obpositum, vel autoritas biblica, aut locus *Decreti* sive *LL.* *Sententiar.* ubi ejusmodi error indicatur et refutatur. Author est Alvarus Pelagius ex O. M. Episcopus Silvensis in Algarbia, de quo adi Nic. Antonii Biblioth. Hisp. Vet. edit. novae T. II. p. 151. Alterum ejus *Collyrium Regum* dabo infra inter *Ascetas.*

II. fol. 10. Excerpta seu *Didacta S. Thome* ex 2^a. 2^c. Nempe: *Vtrum obiectum fidei sit veritas prima &c.* Mire turbata sunt in Codice haec *Didacta*, eisque implexum Opusculum de Interdicione, cuius initium habetur fol. 120. p. 2. praecedente a fol. 116. alphabetico Indice *Didorum*, quorum clausula fol. 110. *Deo gratias in die petri sancti Noui martiris anno domini 1390.* Non adeo quidem

Novi,